

Sygn. akt I A Ca 1418/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	Prezes SA Andrzej Niedużak (spr.)
Sędziowie:	SSA Jan Gibiec SSA Walter Komorek
Protokolant:	Katarzyna Stalewska

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2012 r. we Wrocławiu na rozprawie

sprawy z powództwa **W. M.**

przeciwko **Skarbowi Państwa - Sądowi Okręgowemu we W.**

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 27 października 2011 r. sygn. akt I C 718/11

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 450 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powódka W. M. domagała się zasądzenia od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego we W. kwoty 2.830 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22 listopada 2010 r. do dnia zapłaty z tytułu odszkodowania za szkodę majątkową wyrządzoną przez wydanie niezgodnego z prawem prawomocnego orzeczenia Sądu Okręgowego we W. Wydziału Gospodarczego z dnia 21 kwietnia 2011 r. (sygn. akt X Ga 101/11) oraz kosztów procesu.

Pozwany Skarb Państwa - Sąd Okręgowy we W., reprezentowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego na rzecz Skarbu Państwa - Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa.

Wyrokiem dnia 27 października 2011 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił powództwo oraz zasądził od powódki na rzecz Skarbu Państwa - Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Podstawą rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego były następujące ustalenia faktyczne:

Wyrokiem z dnia 21 kwietnia 2011 r., sygn. akt X Ga 101/11, Sąd Okręgowy we W. Wydział Gospodarczy oddalił apelację W. M. od wyroku Sądu Rejonowego (...) z dnia 6 listopada 2009 r., sygn. akt XV GC 702/08.

Pismem Prokuratury Generalnej - Departamentu Postępowania Sądowego z 13 czerwca 2011 r., stanowiącym odpowiedź na pismo powódki z 26 kwietnia 2011 r., W. M. została poinformowana, że w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego we W. z dnia 21 kwietnia 2011 r., sygn. akt X Ga 101/11, nie przysługuje skarga kasacyjna, ponieważ wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 36.000 zł. W związku z tym nie było możliwe uwzględnienie prośby powódki o wystąpienie przez Prokuratora Generalnego ze skargą kasacyjną od powyższego wyroku.

W. M. nie wniosła skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego we W. Wydziału Gospodarczego z dnia 21 kwietnia 2011 r., sygn. akt X Ga 101/11.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w pierwszej kolejności wskazał, że tryb uzyskiwania orzeczenia stwierdzającego niezgodność z prawem prawomocnego orzeczenia sądu cywilnego (w tym gospodarczego) określony został w przepisach art. 424¹ - 424 k.p.c., zawartych w dziale „Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia”. Dokonując analizy wymienionych przepisów Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, iż wyrok Sądu Okręgowego we W. Wydziału Gospodarczego z dnia 21 kwietnia 2011 r., którego wydanie miało wyrządzić szkodę W. M., spełnia warunki określone w cytowanym przepisie – jest prawomocny, został wydany przez sąd drugiej instancji, kończył postępowanie w sprawie, a jego zmiana lub uchylenie w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe, ponieważ nie przysługuje od niego skarga kasacyjna. Zdaniem Sądu I instancji powódce przysługiwała zatem w odniesieniu do kwestionowanego wyroku skarga o stwierdzenie jego niezgodności z prawem na mocy art. 424¹ § 1 k.p.c. Ponieważ powódka nie uzyskała orzeczenia stwierdzającego niezgodność z prawem prawomocnego wyroku, którego wydanie miało wyrządzić jej szkodę, a wymóg uzyskania prejudykatu skutkuje niedopuszczalnością ustalania niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia samodzielnie przez sąd rozpoznający sprawę o odszkodowanie, w ocenie Sądu Okręgowego żądanie zasądzenia odszkodowania od Skarbu Państwa nie mogło zostać uwzględnione.

Orzeczenie o kosztach zawarte w punkcie II sentencji wyroku zostało wydane w oparciu o art. 98 § 1 k.p.c. Koszty procesu poniesione przez Skarb Państwa w rozpoznawanej sprawie stanowiła kwota 600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, ustalona na podstawie art. 99 k.p.c. w zw. § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).

Powyższy wyrok w całości został zaskarżony przez powódkę, która orzeczeniu Sądu Okręgowego zarzuciła naruszenie przepisów procesowych polegające na ich niezastosowaniu lub działaniu sprzecznym z ich treścią, a nadto błędne ustalenia faktyczne, które są konsekwencją wadliwej oceny materiału dowodowego a nade wszystko naruszenie:

- 1) Art. 8 Konstytucji RP przez pominięcie,
- 2) Art. 77 Konstytucji RP przez pominięcie,
- 3) wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 01.04.2008 r. (sygn. SK 77/06) przez pominięcie,
- 4) Art. 190 ust. 1 Konstytucji RP przez pominięcie,
- 5) Art. 417¹ § 2 zd.1 k.c. przez pominięcie,
- 6) Art. 417 § 1 k.c. przez pominięcie,

7) Art. 424^{1b} k.p.c. przez wadliwe zastosowanie.

Wskazując na powyższe zarzuty apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i orzeczenie co do istoty sprawy oraz obciążenia pozwanego kosztami postępowania apelacyjnego, a **ewentualnie** o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie do ponownego rozpoznania z uwzględnieniem obciążenia pozwanej kosztami postępowania apelacyjnego, a także o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

Apelująca wniosła także o przeprowadzenie dowodu, z zapisu na płycie CD w wersji; word, Auto Cad, norma z załączników wymienionych od poz. 1) do poz. 9) w protokóle zdawczo-odbiorczym z 04 lipca 2006 r., podpisanym przez Z-cę Dyrektora ds. Technicznych A. J. na okoliczność wykonania przez powódkę dzieła zawierającego wszystkie elementy wymienione w § 1 i § 2 umowy; wskazując, iż potrzeba powołania się na nie wynika później po wydaniu wyroku.

W odpowiedzi na apelację strona pozwana wniosła o oddalenie apelacji w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz Skarbu Państwa- Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

W ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd I instancji przeprowadził prawidłowo postępowanie dowodowe oraz zastosował właściwe przepisy prawne, które przytoczył i przeanalizował w pisemnym uzasadnieniu wyroku. Sąd Apelacyjny przychylił się do ustaleń poczynionych przez Sąd I instancji, przyjmując je za podstawę rozstrzygnięcia w postępowaniu apelacyjnym oraz do dokonanej wykładni przepisów.

Słusznie zauważył Sąd Okręgowy, że przepisy kodeksu cywilnego nie pozostawiają wątpliwości, iż w sferze odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa mieszczą się także szkody wyrządzone wydaniem niezgodnego z prawem prawomocnego orzeczenia lub ostatecznej decyzji i w takiej sytuacji kwestie te zostały poddane odrębnej regulacji. Zgodnie z art. 417¹ § 2 kc jeżeli szkoda została wyrządzona przez wydanie prawomocnego orzeczenia lub ostatecznej decyzji, jej naprawienia można żądać po stwierdzeniu we właściwym postępowaniu ich niezgodności z prawem. Z treści powyższego uregulowania wynika, że konieczną przesłanką odpowiedzialności odszkodowawczej z tego tytułu jest stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia lub ostatecznej decyzji. Omawiany przepis art. 417¹ § 2 k.c. dotyczący odpowiedzialności Skarbu Państwa za szkodę wyrządzoną przez wydanie prawomocnego orzeczenia lub ostatecznej decyzji, uzależniający dochodzenie jej naprawienia od stwierdzenia we właściwym postępowaniu ich niezgodności z prawem, legł u podstaw zmian w kodeksie postępowania cywilnego i wprowadzenia w art. 424 i następnym kpc instytucji skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Z art. 417¹ § 2 k.c. wynika zatem ten skutek, że w postępowaniu odszkodowawczym sąd nie może samodzielnie dokonywać ustaleń prejudykalnych, a wystąpienie z roszczeniem odszkodowawczym powinno być poprzedzone rozstrzygnięciem właściwego organu. Jedynie w wypadku prawomocnych orzeczeń, od których skarga nie przysługuje, odszkodowania z tytułu szkody wyrządzonej przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem można domagać się bez uprzedniego stwierdzenia niezgodności orzeczenia z prawem w postępowaniu ze skargi, chyba że strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych (art. 424^{1b} k.p.c.).

Wbrew zarzutom apelacji prawidłowo Sąd I instancji ustalił, iż wyrok Sądu Okręgowego we W.Wydziału Gospodarczego z dnia 21 kwietnia 2011 r., którego wydanie miało wyrządzić szkodę powódce, spełnia warunki określone w art. 424¹ § 1 k.p.c., a zatem powódce przysługiwała w odniesieniu do kwestionowanego wyroku skarga o stwierdzenie jego niezgodności z prawem. W konsekwencji słusznie przyjął Sąd Okręgowy, wskazując, że żądanie zawarte w pozwie nie mogło być uwzględnione, skoro bezspornie powódka nie legitymowała się orzeczeniem

prejudycjalnym stwierdzającym niezgodność z prawem prawomocnego orzeczenia Sądu Okręgowego we W. Wydziału Gospodarczego z dnia 21 kwietnia 2011 r., sygn. akt X Ga 101/11.

W świetle powyższej argumentacji zarzuty apelacji, zmierzające do przeciwnej interpretacji art. 424¹ § 1 k.p.c. i art. 424^{1b} § 1 k.p.c., sprzecznej z ich treścią, są nietrafne. W szczególności chybiony jest argument, iż kwestionowany przez powódkę wyrok Sądu Okręgowego we W. Wydziału Gospodarczego z dnia 21 kwietnia 2011 r., sygn. akt X Ga 101/11 oddalający jej apelację od wyroku Sądu Rejonowego (...) z 6 listopada 2009 r., sygn. akt XV Gc 702/08, nie jest orzeczeniem kończącym sprawę, gdyż rozstrzyga o kosztach procesu. Powódka swoją szkodę wiązała bowiem nie z orzeczeniem o kosztach procesu, lecz z merytorycznym orzeczeniem oddalającym apelację, które według niej zapadło bez wnikliwego postępowania. Nie ulega zatem wątpliwości, że prawomocne orzeczenie sądu drugiej instancji, które zdaniem powódki spowodowało powstanie szkody, jest orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie, o którym mowa w art. art. 424¹ § 1 k.p.c.

Z tych też względów, wobec nie stwierdzenia we właściwym postępowaniu niezgodności z prawem orzeczenia sądu, wnioski dowodowe zawarte w apelacji zmierzające do wykazania przesłanek odpowiedzialności strony pozwanej należało oddalić.

Mając na uwadze powyższe argumenty Sąd Apelacyjny oddalił apelację powoda jako bezzasadną, na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 99 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 3) w zw. z § 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).

bp